

[Indenrigsministeren.]

Som et led i forsvarsforliget af februar 1973 er det besluttet at nedsætte tjenestetiden for menige ved forsvaret til 9 måneder, idet der dog i en overgangsperiode skal være adgang til — mod særlig aflønning — at udtage værnepligtige, der er udskrevet til hæren, til i alt 12 måneders tjeneste.

Tjenestetiden ved civil værnepligt og ved forsvaret har gennem årene stået i et ret fast forhold til hinanden. Siden 1952 har tjenestetiden ved civil værnepligt været ca. 1/3 eller godt og vel 1/3 længere end tjenestetiden for de menige ved forsvaret. I konsekvens heraf har regeringen fundet det rimeligt, at tjenestetiden for civile værnepligtige nedsættes fra 16 måneder til 12 måneder; den bliver således 1/3 længere end den normale tjenestetid ved forsvaret.

Det har været nødvendigt at fremsætte lovforslag herom, da der efter den gældende lov ikke er hjemmel til at nedsætte tjenestetiden til under 15 måneder.

Samtidig skal jeg foreslå, at den eksisterende adgang i medfør af § 9 til administrativt at forlænge tjenestetiden i tilfælde af forlængelse af forsvarets tjenestetid ophæves, således at enhver ændring af civile værnepligtiges tjenestetid — bortset fra tilfælde af ekstraordinære indkaldelser til forsvaret — fremtidigt skal ske ved lov.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg hermed anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Socialministeren (Eva Gredal): Herved skal jeg fremsætte forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og andre familietydelser. (Forhøjelse af børnetilskud, ydelse af særligt børnetilskud til visse enlige adoptanter, bortfald af moderskabsydelse og af forhøjet og ekstra børnetilskud).

Ændringerne kan deles i to grupper. Der fastsættes en forhøjelse af det almindelige børnetilskud som en følge af, at statens tilskud til nedsættelse af priserne på mejeriprodukter er faldet bort og priserne derfor er steget, og der indføres en regel om, at enlige adoptanter ved familieadoptioner har ret til det særlige børnetilskud, som svarer

til normalbidraget. Det er en ændring, som ikke vil berøre mange personer, men det er efter min mening en god social bestemmelse, som vil betyde en hjælp for den enlige, som adopterer en slægtnings barn. Baggrunden for forslaget er, at en enlig ved adoptionen påtager sig begge forældres forsørgelsespligt og altså ikke har været stillet så godt som andre enlige.

Den anden gruppe bestemmelser i lovforslaget er en følge af spareforhandlingerne.

Ændringerne går ud på at afskaffe bestemmelserne om moderskabsydelse og om det forhøjede og det ekstra børnetilskud. Det betyder en nedsættelse af de ydelser, familierne hidtil har haft ret til. Det er ikke med glæde, man går med til at nedsætte ydelser, men det sker på baggrund af, at det er fundet nødvendigt at spare, og at det derfor er rimeligt at lade besparelserne omfatte også nogle af de generelle ydelser. Hvis der anvendes for meget på de generelle ydelser, som går til alle uden hensyn til behov, bliver der mindre tilovers til at løse egentlige sociale opgaver og til at hjælpe dem, der virkelig har brug for støtte.

Når det forhøjede og det ekstra børnetilskud bortfalder, vil alle få det almindelige børnetilskud. Med hensyn til det almindelige børnetilskud sker der det, at det læses fast på det niveau, det står på i dag, således at der ikke bliver tale om nogen forhøjelse som følge af den pristalsstigning, der kan ventes med juli-pristallet. I forslaget er pristalsreguleringen for det almindelige børnetilskud helt ophævet, men jeg gør dog opmærksom på, at der ikke hermed er taget stilling til, hvorledes reglerne skal være fra 1. april 1974. Det er meningen, at spørgsmålet om børnetilskuddets størrelse og om pristalsregulering skal tages op i næste folketingsssamling.

Det er givet, at nedsættelsen af ydelserne efter børnetilskudsloven ville være ubehagelig for nogle familier, hvis der ikke på anden måde blev ydet dem hjælp. Det er da også hensigten at skabe mulighed for at give sådan hjælp.

Jeg skal derfor samtidig fremsætte forslag til lov om ændring af lov om offentlig forsorg. (Underholdshjælp til børn af enlige forsørgere).

Forsørgsloven har en særlig bestemmelse

[Socialministeren.]

om hjælp til enlige forsørgere. Efter den kan der gives hjælp til den enlige forsørgers egen forsørgelse, til uddannelse og omskoling og til særlige udgifter vedrørende børn. Denne bestemmelse foreslås nu suppleret med en regel om, at der skal kunne ydes løbende hjælp til børns underhold, når det er nødvendigt for at opretholde familiens levevilkår inden for rimelige grænser. En sådan bestemmelse vil omfatte en meget betydelig del af de enlige forsørgere, og jeg mener, at der dermed bliver rådet bod på ulemperne ved, at visse børnetilskud skal bortfalde.

Tilbage bliver dog en lille gruppe personer, der ikke kan hjælpes som enlige forsørgere, nemlig pensionistægtepar med børn. De har hidtil fået det forhøjede børnetilskud, som ellers er forbeholdt enlige forsørgere. Ved bortfald af dette tilskud vil de dog kunne hjælpes med et personligt tillæg til deres pension.

Med hensyn til hjælp til familierne omkring en fødsel er der allerede i forsørgsloven en bestemmelse, som giver mulighed for støtte. Det er derfor ikke nødvendigt med en lovændring, men reglen vil nu, når moderskabsydelsen falder bort, finde anvendelse i mange flere tilfælde, og gennem administrative bestemmelser vil socialministeriet gøre de sociale myndigheder opmærksom på, at de skal anvende reglen, når der er brug for det.

Med bestemmelserne i forsørgsloven mener jeg det vil være muligt at nå de familier, der har brug for bistand, så at de ikke skal mærke nogen uheldig virkning af, at børnetilskudsloven ændres.

De to lovforslag skal træde i kraft den 1. oktober 1973, og der bliver derfor tid til at indrette sig på dem og tid til at behandle sager om hjælp til dem, der skal hjælpes efter forsørgsloven.

Jeg finder derfor, at en samlet vurdering af virkningerne efter lovforslagene viser, at reglerne vil blive fuldt forsvarlige, og jeg

skal derfor anbefale lovforslagene til velvil- lig behandling i folketinget.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til militær straffelov.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 3) findes i tidenden sp. 5568).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Poul Dam: Det er tidligere i denne sam- ling blevet fastslået, at de fire af folketin- gets partier, uanset hvad de tidligere har ment om militæret, og hvad de plejer at si- ge at de egentlig inderst inde mener, står sammen om, at vi skal have dette efter vor mening unyttige militær.

Ved anden behandling af de lovforslag, vi nu har til tredje behandling, foreløbig den militære straffelov, blev det fastslået, at de samme fire partier også ønsker, at militæret skal være en stat i staten. Vort forsøg på at få militæret ind under almindelige retsregler mislykkedes som bekendt.

Nu er vi ved tredje behandling, og da vi naturligvis ikke kan glemme, at der er en del mennesker, der er inde under dette uri- melige system, er vi interesseret i, at der bliver nogenlunde ordentlige forhold, og vi vil derfor ikke modsætte os den forbedring, der trods alt sker, men undlade at stemme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 122 stemmer; 17 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsmini- steren.